

وانه ۷۷: دلې خودا

لوقا ۱۸ و ۱۰

له نيو دیراسه تمان له نووسینه کانی پیغه مبراندا، بینیمان که خودا پیروز و راستودرووسته و ناتوانی له گونا بپوری. له گهل ټه وهدا هره وها بینیمان که ټه و به زهیی و میهره بانه. ټه و مزگینه کی زور خوشه بومان، له بهر ټه و هی به ناچار پیوستمان به به زهیی ټه و، و له بهر ټه و هی همومان خودامان ټه و نه کردو. له سنور دهرچوونمان و گونا هکانمان دژوستان بۆ خودا، و ټه و نه مان دهکات تا هتا مه گهر ټه و به زهیی پیمان بیته و! ټه و پلانمان وایه دوو نمونه بخوینینه و که وا خودا وند عیسا بۆ خه لکه که ی باس کرد. له پښتانه ټه و دوو چیرۆکه سهرنج پاکیشه دهرباره ی ټه و به زهیی مه زنه فیتر ده بین که دلې خودا پر دهکات، و چون گونا هباران ده توانن ټه و به زهیی وهر بگرن.

له یه که م نمونه، دوو پیاو ده بینن: یه کی که و به زهیی خودای وهر نه گرت و یه کی تر وهریگرت. یه کی کیان سهر به تافه ی فهریسیه کان بوو و زور خوین گهرم بوو له نوین کردن و به روژوگرتن و به خشینی له زاکاته ک. له چاوی مروقه و زور له راده به دهر نایینی بوو. پیاو که ی تر باجر بوو، و گونا هباریکی مه زن بوو له چاوی مروقه، له بهر ټه و هی زور به ی باجران راستگو نه بوون.

بخوینینه و له چیرۆکی فهریسیه که و باجره که. له به شی هه ژده ه می ټه و نیجیلی لوقا ده خوینینه و. نووسراوی پیروز ده فهرمی: (لوقا ۱۸) **ټه و ټه و نه ی دلنیا بوون که به خوینان بی توانن و خه لکی سووک ده کن، ټه و نمونه به ی هی نایه و:** (دوو که س بۆ نوین کردن چوونه په رستگا، یه کی کیان فهریسی و ټه و هی دیکه باجر. **ټه و فهریسیه که و هستا، له دلې خوی دا ټه و نوین ده کرد:** (خودایه سوپاست ده که م و هک خه لکی دیکه نیم - قوالب و خراپه کار و داوینیسن - و هک ټه و باجره ش نیم. **ټه و هفتی دوو جار به رزوو ده بم، ټه و هی ده ستم ده که ویت ده یه کی ده به خشم.**) **ټه و به لام باجره که له دووره و راهه ستا، نه یده ویست چاوی بۆ ټه و ناسمان به رز بکاته و، سگی خوی ده کوتا و ده یوت:** (ټه و خودایه به زهیی به منی گونا هباردا بیته و.) **ټه و پیتان ده لیم، ټه و مه گه رایه و مالی خوی بی توان کرابوو، پیچه وانه ی ټه و هی دیکه. چونکه ټه و هی خوی به رز بکاته و نزم ده کریته و، ټه و هس خوی نزم بکاته و به رز ده کریته و.)**

عیسا ده یویست چی فیتر بکات له پښتانه ټه و نمونه کورته؟ به کورتی، عیسا ټه و هی فیتر کرد که خودا به زهیی به رامبه ر ټه و که سانه نیشان ددهات که دان به ناراستودرووستی خوینان ددهنه ن به رامبه ری و ټه و نه ی ټه و که سانه دهکات که پینان وایه راستودرووستن به رامبه ری. نووسراوی پیروز ټه و راده گه ټه و کاتی ده فهرمی: **خودا به ره لستی لووت به رزه کان دهکات، به لام نیعمت ددهاته پوچ سوو که کان.** (ټه و ترؤس ٥:٥) ټه و هی مروقه ریزی لی ده گری خودا رقی لی ده بیته و. ټه و خودا ټه و که سانه قه بول دهکات که ستایشی خوینان ده کن و ده لین، (من که سگی راستودرووستم! دوعا ده که م! به رزو ده بم! ده یه که ده دم! ده چمه مزگه و ت! ده چمه که نیسه! ټه و مه ده که م و ټه و ده که م!)؟ ټه و نایا ټه و همو (منه) دلې خودا خوش دهکات؟ نه خیر! دلې خودا ناتوانی خوشی بی کاره کان که په گی لووت به رزی تیداییت.

خودا قیزی له دلې ټه و ده بیته و. قابیلی له بیر، ټه و به ری ټه و، ټه و ویستی به هه ولی خوی له خودا نزیک بیته و؟ ټه و نایا خودا قوربانیه که ی قه بول کرد؟ نه خیر، قه بولی نه کرد. خودا نه گواوه. تا ټه و مروقه، دلې خودا ناتوانی به کرده و هکانی مروقه خوش بیته، له بهر ټه و هی هه و له کانمان ته و او نیه به رامبه ر ټه و. ټه و هی خودا ده یه وی بومان ټه و یه که دان به باری گونا هباری خویمان دابنه ی، و هک ټه و باجره ی له سینگی خوی ددها و ده یوت، (ټه و خودایه به زهیی به منی گونا هباردا بیته و.) دلکی ټه و نایا شکاو دلې خودا خوش دهکات. به لام به توندی قیزی له و که سانه ده بیته و که خوینان به که سی تر به راورد ده کن، و هک فهریسیه که که به خوی

دهوت، (خودايه سوپاست ده کم وهک خه لکی دیکه نیم - قو لپړ و خرابه کار و داوینپسین - وهک هم باجگرهش نیم.)

نوهی فهریسپیه که نهیزانی نوهیه که له رۆزی دوايي، خدا بهراوردمان ناکات له گه ل خه لکی گونا هباری تردا. له باتی نوه، خدا له گه ل یاسای پیروز و ته وای خوی بهراوردمان دهکات که ده فهرموی: (چونکه نوهی هه موو شهریهت بهاریزیت و ساتمه له یه کیکیان بکات، نوا له هه مووی تاوانباره!) (یا قوب ۲: ۱۰) نوه خودايه ی فهرموی، (داوین پیسی مه که) هه روه ها فهرمویه تی، (درؤ مه که). نوه ر داوین پیسی نه کردی به لام تا قه درؤیه کت کردی، نوه کاته تو یاسای خودات شکاندوه. ناتوانی بجپته به هشت، شوینی ناماده یی خدا، له بهر نوهی نو سواری پیروز ده فهرموی: (هیچ شتیکی گلاو ناچپته نواي، نهک نوهانه ی قیزه ونن و درؤزنن) (بینین ۲۱: ۲۷) له بهر نوه نوه کانی نادم پیویستیان به به زه یی خودايه. نایا توش وهک باجگره که ی نمونه که به زه یی خودات وهرگرتوه؟ یا خود توش وهک فهریسپیه که هیشتا هه ول دده ی به هه ولدانی خوت بیی به راستدوروست؟

نیستاش با نمونه ی دووم بخوینینه وه که و پشانمان ددات دلې خدا پره له خو شه ویستی و به زه یی، وهک باوکیک منداله کانی چن خوش دهوی. له به ش ی پازده ی ئینجلی لوقا ده خوینینه وه: (لوقا ۱۵) هه موو باجگر و گونا هباران لپی نزیک ده بو نوه تا کو گوپی لی بگرن. جا فهریسی و مالمه کان بوله بولیان ده کرد: (نمه پی شوازی له گونا هباران دهکات و نایان له گه ل ده خوات.) عیسا ش نهم نمونه یه ی بوه هیانه وه...

کابرایه ک دوو کور ی هه بوو. ^{۱۲} بچو که که یان به باوکی وت: (باوکه، به ش ی خو مم له میراته که بده ری). نوه یش مال له که ی بوه دابه شکردن. ^{۱۳} دواي چنند رۆزیک، کوره بچو که که هه موو شته کانی کورده وه و به ره و ولا تیکی دوور رپوشت، له وی مال له که ی له سه ر رباوردن دانا. ^{۱۴} له دواي نوه ی هه مووی خه ر کرد، گرانیه کی گوره کهوته ناوچه که، جا دهستی به نه بوونی کرد. ^{۱۵} ئیتر چوهه پال ها ولا تییه کی ناوچه که، نوه یش ناردییه کیلگه کانی بوه له وه راندنی به راز. ^{۱۶} هزی ده کرد بهو خر نوو که برسیتی بشکینیت که به رازه کان ده یان خوار و که سیش نه یده دای.

^{۱۷} ئینجا به هوش خو ی هاته وه و وتی: (ناخو چنند کریکاری باوکم نایان له بهر ده مینینه وه، منیش لیره وا له برسان ده مر م. ^{۱۸} هه لدهستم ده چمه وه لای باوکم، پیی ده لیم: باوکه، دزی ناسمان و به رامبه ری تو گونا هم کرد. ^{۱۹} ئیتر شایانی نوه نیم به کور ی تو بانگ بکریم، بکه کریکاریکی خوت.) ^{۲۰} جا هه لستا و گه راپه وه لای باوکی، هیشتا دوور بوو باوکی نوه ی بیی و دلې بوی سووتا، راپکرد و له باوه ش ی کرد و ماچی کرد. ^{۲۱} کوره ش پیی ووت: (باوکه، دزی ناسمان و به رامبه ری تو گونا هم کرد، ئیتر شایانی نوه نیم به کور ی تو بانگ بکریم.) ^{۲۲} به لام باوکه که به خزمه تکارانی خو ی وت: (خیرا با شترین بهرگ به یین و له به ری بکن، نه نگوستیله یه ک بکه نه په نجه ی و پیلاویش بوه پیی. ^{۲۳} گویره که دابهستییه که ش به یین و سه ری بېرن، با بخوین و دلخوش بین. ^{۲۴} چونکه نهم کورم مردوو بوو و زیندوو بوته وه، ونبوو و دوزراوه ته وه.) جا دهستیان پیی کرد دلخوش ده بوون.

^{۲۵} کوره گوره که له کیلگه بوو، که ده هاته وه و له مال نزیک بوه، گوپی له موسیقا و هه لپه رکی بوو. ^{۲۶} یه کیک له خزمه تکارانی بانگ کرد و پرساری کرد، (نمه چیه؟) پیی ووت: (براکت گه راپه ته وه، باوکیشت گویره که دابهستییه که ی سه رب ری، چونکه به ساغی وهریگرته وه.) ^{۲۸} تووره بوو و نه یویست بجپته ژوره وه. ئیتر باوکی هاته دهره وه و تکای لی کرد. ^{۲۹} نوه یش وه لامی باوکی دایه وه: (نوه تا نوه هه موو ساله کویلایه تیت بوه ده کم و هه رگیز له فرمانت دهرنه چووم، ته نانت کاریله یه کت نه دامی تا کو له گه ل هاوړپیه کانم پیی دلخوش بم. ^{۳۰} به لام کاتی نهم کورته هاته وه، نوه ی مال له که تی له گه ل داوینپسین لووش کرد، گویره که دابهستییه که ت بوی سه رب ری.) ^{۳۱} نوه یش پیی ووت: (کورم، تو هه میسه له گه ل منی، هه رچیم هه یه هی تویه. ^{۳۲} به لام پیویسته دلخوش و شاد بین، چونکه نهم برایت مردوو بوو و زیندوو بوته وه، ونبوو و دوزراوه ته وه.)

خدا ده یوی چیمان فیتر بکات له پښتو ژبې نهم نمونه سه رنج راکیشه وه؟ له م نمونه یه، سی پیاومان بیی: باوکه که، کوره بچو که که

و كۆرپە گەرەكە.

باوكەكە لە چىرۆكەكە نىشاندىرى خودايە.

كۆرپە بچوكەكە نىشاندىرى گوناھبارانە كەوا لە گوناھكانيان تۆبە دەكەن و داواى بەزەبى لە خودا دەكەن.

كۆرپە گەرەكەش نىشاندىرى خەلگە ئايىنىيەكەن كەوا خۆيان ھەلدەخەلەتەن بە خۆ بە راستدرووست دانان بەرامبەر خودا.

يەكەم، با كەمىك بىر بەكەينەو لە كۆرپە بچوكەكە كەوا بە داواى سىرووشتە گوناھبارەكەى كەوت لە ژيانىكى بەرەلايى لە خاكىكى دور.

ئەو كۆرپە چى لى دەرچوو؟ بىنيمان لە كۆتاييدا زانى كە خودا و مەرقى برىندار كىدوو. لەبەر گوناھكانى غەمبار بوو و تۆبەى كرد و

ووتى، (ھەلدەستم دەچمەو لەى باوكەم، پىي دەلېم: باوكە، دژى ئاسمان و بەرامبەرى تۆ گوناھم كرد. ئىتر شايانى ئەو نىم بە كۆرپى

تۆ بانگ بكرىم، بىمكە كرىكارىكى خۆت.) بۆيە، بىنيمان چۆن كۆرپە بچوكەكە پىشتى لە ئاخورى بەرازەكە كرد و بەرەو مالى باوكى

پۆيشت.

ئەى باوكەكە چى كرد؟ ئايا لە كۆرپەكەى تۆرەبوو كەوا سەرەت و سامانى لەناودا؟ ئايا ەك تەنھا كۆيلەيەك ەرى گرتەو؟ نەخىر!

عيسا ەرموى، (ھىشتا دورو بوو باوكى ئەوى بىنى و دللى بۆى سووتا، رايكرد و لە باوەشى كرد و ماچى كرد. كۆرەش پىي ووت:

(باوكە، دژى ئاسمان و بەرامبەرى تۆ گوناھم كرد، ئىتر شايانى ئەو نىم بە كۆرپى تۆ بانگ بكرىم.) بەلام باوكەكە بە خزمەتكارانى

خۆى وت: (خىرا باشترىن بەرگ بەيىن و لەبەرى بەكەن، ئەنگوستىلەيەك بەكەنە پەنجەى و پىلاويش بۆ پىي. گۆرەكە

دابەستىيەكەش بەيىن و سەرى بېرن، با بخۆين و دلخۆش بىن. چۆنكە ئەم كۆرەم مردوو بوو و زىندوو بۆتەو، ونبوو و

دۆزراو تەو.)!

چى لەم شتە فىر دەبىن؟ دەتوانىن ئەو فىرىن كە خودا ەك ئەو باوكەيە كەوا پىر بوو لە بەزەبى! خودا گوناھبارانى خۆش دەوى و

دەيەوى بەزەبىيان پى نىشان بەت، بەلام چاوەروانى ەر گوناھبارىك دەكات تۆبە بكات لە گوناھكەى و شوينى رىگاي راستدرووستى

بەكەويت كە دايمەزانندوو.

سەبارەت بە كۆرپە گەرەكە، شتىكى سەرنج رايكشمان بىنى. كۆرپە گەرەكە دللى مېرەبانى نەبوو ەك باوكى. لە باتى ئەو، تۆرە

بوو و نەيوست بچىتە ژورەو، و بە باوكى دەوت، (ئەو تە ئەو ەموو ساللە كۆيلەيتىت بۆ دەكەم و ەەرگىز لە ەفرمانت دەرنەچووم،

تەنانتە كارىلەيەكت نەدامى تاكو لەگەل ھاوړپىيەكانم پىي دلخۆش بىم.)! خويندب كۆرپە گەرەكە چى ووت؟ ووتى، (ئەو تە ئەو

ەموو ساللە كۆيلەيىت بۆ دەكەم) بەلام، ئەو ەى كۆرپە گەرەكە لى تىنەگەيشت ئەو بوو كە باوكەكە كۆرپىكى نەدەويست ەك كۆيلە

كارى بۆ بكات. ئەو ەى دەيوست كۆرپىك بوو كەوا خۆشى بويت لە دلەو و خۆش حال بىت بە ئەنجام دانى خواستەكانى ئەو.

تا ئەمقۇ، زۆرەبى نەوەكانى ئادەم ەك كۆرپە گەرەكەن. خۆيان بەو دادەنەن كە (كۆيلەى خودان). بەلام خودا نايەوى ئىمە تەنھا

كۆيلە بىن. دەيەوى ئىمە ەك كۆرپە و كچ بىن بۆ ئەو. ئەو ئەو ەيە نووسراوى پىرۆز رايەگەينى سەبارەت بە وانەى عيسا ەك

پەرەردگار و رىگارى دەر وەردەگرن كە دەفەرموى: چۆنكە رۆحى كۆيلەيىتان وەرنەگرتوو، بۆ ترس بتانگەرپىنئىتەو، بەلكو رۆحى

لەخۆگرتنەو تان وەرنەگرتوو، بەھۆيەو ھاوار دەكەين: (بابە! باوكە!) (رۆما ۸: ۱۰)

ئايا خۆت ەك كۆيلەى خودا دەبىنى ياخود ەك كۆرپى خودا؟ خۆت لەكىي ئەم نمونەيەى ئىستا خويندمانەو دەبىنى؟ ئايا تۆ ەك

كۆرپە بچوكەكەى كەوا گوناھى خۆى ناسى و بەزەبى باوكى وەرگرت؟ ياخود ەك كۆرپە گەرەكەى كەوا ئىشى بۆ باوكى كرد ەك

كۆيلەيەك؟ خودا نايەوى ەك كۆيلەيەك بىت كەوا لە گەرەكەى دەترسى. ئەو ەى خودا بۆ تۆى دەوى ئەو ەيە كە ەك كۆرپە بىت كەوا

باوكى خۆش دەوى و دل خۆش بىت بە جىبەجى كردنى خواستى ئەو. خودا تۆى خۆش دەوى و پەرۆشى نىشاندانى بەزەبى بە تۆ،

بەلام چاوەروانتە تۆبە بەكەى و روو لەو بەكەى. ئەمە ئەو ەيە كە پىغەمبەر ئىشايان نووسى كە دەفەرموى: بۆيە پەرەردگار چاوەرپى

دهکات، تا میهره‌بان بیت له‌گه‌لتان بویه هه‌لده‌ستییت، تا به‌زه‌یی پیتاندا بیته‌وه. چونکه خودای دادپه‌روه‌رییه په‌روه‌ردگار خوزگه به‌وانه‌یی چاوه‌پیی ده‌کهن. (ئیشایا ۳۰: ۱۸)

خودای میهره‌بان و به‌به‌زه‌یی چاوه‌پیی تو ده‌کات بچیته لای، وه‌ک چون باوکه‌که‌ی نمونه‌که چاوه‌پیی کوره بچوکه‌که‌ی کرد بیته‌وه ماله‌وه. خودا ده‌یه‌وی تۆبه بکه‌ی به دلّیکی شکاو و بی ده‌عیه‌وه. ئە‌گەر به‌و باوهره بیته لای خودا و پر به دلّ لئی بگه‌پیی، ئە‌و کاته بی گومان به له‌وه‌ی که به‌و خودایه شاد ده‌بیه‌وه که دلّیکی باوکانه‌ی هه‌یه پره له میهره‌بانی و به‌زه‌یی. به‌لام ئە‌و که‌سه‌ی لووت به‌رزه و قیزی له به‌زه‌یی مه‌زنی خودا ده‌بیته‌وه هیچی ده‌ست ناکه‌وی ته‌نھا دادوه‌ری خودا که‌وا بی به‌زه‌یی ده‌بیته!

له وانه‌ی داها‌توو، به‌رده‌وام ده‌بین له ئینجیل بو ئە‌وه‌ی ببینین چون عیسا پیاوئیکی مردووی هه‌ستانده‌وه بو ژیان که‌وا له گۆر بوو بو چوار پۆژ!

ده‌با خودا توانای بینینی ئە‌وه‌ی ئە‌مرۆ خویندمانه‌وه بداتی. له بیرتان بیت: خودا به‌ره‌هه‌لستی لووتبه‌رزه‌کان ده‌کات، به‌لام نیعمه‌ت ده‌داته پۆح‌سووکه‌کان. (۱ پە‌ترۆس ۵: ۵)

گرنگترینې پرسپاره کانی ئه م وانیه:

۱. عیسا دهیویست چی فیر بکات له پښتو ژبې ئه م نمونه کورته؟
۲. ئایا خودا ئه و که سانه قه بول د هکات که ستایشی خویان ده کن و ده لئین، (من که سیکی راستودرووستم! دوعا ده که م! به پوژنی ده بم! دهیه که ددهم! ده چمه مزگه وت! ده چمه که نیسه! ئه م ده که م و ئه و ده که م!)؟ ئایا ئه م هه موو (منه) دلې خودا خو ش د هکات؟
۳. قابیلی له بیره، توبه ره ی ئا دهم، ئه وه ی ویستی به هه ولې خو ی له خودا نزیك بیته وه؟ ئایا خودا قوریانییه که ی قه بول کرد؟
۴. ئایا توش وه که باجگره که ی نمونه که به زه یی خودات وه رگرتووه؟ یا خود توش وه که فهریسییه که هیشتا هه ول دده ی به هه ولدانی خو ت ببی به راستودرووست؟
۵. خودا دهیه وی چیمان فیر بکات له پښتو ژبې ئه م نمونه سه رنج پراکیشه وه؟
۶. ئه و کورپه چی لی دهرچوو؟
۷. ئه ی باوکه که چی کرد؟ ئایا له کورپه که ی توره بو که واه سهروهت و سامانی له ناودا؟
۸. ئایا وه که تهنه کوزیله یه که وه ری گرته وه؟
۹. چی له م شته فیر ده بین؟
۱۰. کورپه گه وره که چی ووت؟
۱۱. ئایا خو ت وه که کوپله ی خودا ده بینی یا خود وه که کورپی خودا؟
۱۲. ئایا تو وه که کورپه بچوکه که ی که واه گونا هه ی خو ی ناسی و به زه یی باوکی وه رگرت؟ یا خود وه که کورپه گه وره که ی که واه ئیشی بو باوکی کرد وه که کوپله یه که؟

پښتو ژبې د دوستی:

وه رزی خویندنه وه ی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئه م خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خه ش کراوه ته.

به ره م هیته ر: کومه له ی پښتو ژبې راستودرووستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org